

Knud Hansen, men jeg vil blot sige til de ærede Medlemmer, at de kun skal tage mine Ord efter, hvad jeg har sagt. Jeg har peget dels paa det vanskelige ved Refusionsbestemmelsen, men ogsaa paa et Forhold, man utvivlsomt maa overveje, nemlig hvad der er Statsopgave, og hvad der er kommunal Opgave ekstraordinær Arbejdsløshed vedrørende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nu for nylig udtalte, at man naar ikke det Maal at faa bragt Produktionsudgifterne ned, hvis der ikke bliver øvet et økonomisk Tryk, saa viser dette jo allerbedst, hvor uligelig Venstres Politik er overfor de to Parter, her er Tale om. Jeg fortsaar naturligvis udmærket godt — og det gør sikkert alle ærede Medlemmer —, at man nemt kan komme til at øve et økonomisk Tryk overfor de arbejdsløse, som er berøvet deres Understøttelse, og man kan ogsaa nemt gøre det overfor deres Kammerater, der paa Grund af Kammeratskabsfølelse og deres Organisations Vedtægter maa yde et stadig stigende Bidrag for at underholde dem, der er arbejdsløse, og som ellers ikke kan faa det fornødne til Livets Opretholdelse. Men jeg kunde ønske at høre det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen forklare mig og ærede Medlemmer af dette Ting, hvorledes han bærer sig ad med at øve et økonomisk Tryk overfor Aktieselskabsdirektørerne og Fabriksjeerne. Det vilde interessere mig i høj Grad. Hvis han var i Stand dertil, kunde det dog maaske være, at Præget af Ulighed i Venstres politiske Holdning overfor de to Parter i nogen Grad kunde udviskes, men jeg tvivler i høj Grad om, at han er i Stand dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Minister har været forbavset over, at Arbejderne har sagt, at Venstre førte en ensidig Løntrykspolitik. Det maa ikke forundre, thi Ministre, flere Ministre har jo netop hævdet baade her i Tinget og udenfor dette, at Arbejderne burde lade deres overenskomstsmæssige Rettigheder hvile og arbejde for den Løn, som Erhvervene kunde

give dem. Dér ligger Ensighedheden, og dér ligger Løntrykket.

Dernæst taler den højtærede Minister, som om Arbejderne ganske ensidigt har afvist al Tale om Lønreduktioner og kun hævdet deres faglige Overenskomstregler. Den højtærede Minister kan ikke være uvidende om, at der har været Overenskomster baade ved Frederikshavn Skibsværft og Nakskov Skibsværft, Helsingør og Odense Skibsværfter om lavere Betaling for visse Arbejders Udførelse, blot for at disse Arbejder kunde blive her i Landet. Dér har Arbejderne altsaa vist deres Villighed, vel at mærke naar de var sikre paa, at de paa-gældende Arbejdsgivere vilde gaa ned med deres Fortjeneste. Den Sikkerhed kunde de ikke faa, da der i sin Tid var Tale om Skibet Frederik den Ottendes Reparation ude paa Burmeister & Wains Værft, og derfor blev Tilbudet afvist.

Jeg vilde gerne vide af den højtærede Minister, hvilke Midler man ejer til at sikre Arbejderne, at Arbejdsgivere og Handelen ogsaa vil gaa ned i deres Avanceberegninger, naar Arbejderne gaar ned i deres Løn. Naar vi hidtil har spurgt Regeringen derom, har vi faaet det Svar: Det kan vi ikke blande os i, der eksisterer ingen Midler, og vi kan ikke være med til at etablere Posekigeri. Man vil altsaa ikke være med til Kontrol paa det Punkt, men kræver alligevel, at Arbejderne skal bringe deres Ofre.

Holstein: Den højtærede Indenrigsminister mener ikke, vort økonomiske Samfund kan taale en stor Lønkamp, og deri er jeg ganske enig med den højtærede Indenrigsminister; der er intet i mine Udtalelser, der berettiger til at mene, at jeg har en anden Opfattelse. Jeg har kun villet pege paa, at den Arbejdsløshedspolitik, der er ført fra den højtærede Regerings Side, efter Ønske fra ledende Arbejdsgiverhold, har som sin logiske Konsekvens en Lønkonflikt. Jeg ønsker ingen saadan Konflikt, og jeg er som sagt enig med Ministeren i, at vort Samfund taaler ikke en stor Lønkamp i Øjeblikket. Dette mener den højtærede Indenrigsminister paa den ene Side, og paa den anden Side mener han, at det økonomiske Samfund heller ikke taaler de Løntilstande, det Lønniveau, vi har i Øjeblikket. Ja, men saa synes Tilstanden at være temmelig haabløs. Det, jeg har søgt at paavise, var, at der findes andre Midler til at raade Bod paa den Krisetilstand, den ekstraordinære Arbejdsløshed, vi befinder os i. Der gives sikre Veje, man kunde be-